

- b) z budżetu Państwa,
- c) ze środków nielimitowanych, określonych w przepisach szczegółowych.

§ 59. Przy ustalaniu źródeł finansowania inwestycji dla poszczególnych przedsiębiorstw uwzględnione będą w pierwszej kolejności środki przez nie wygosparowane.

W związku z tym amortyzacja w części przeznaczona na sfinansowanie inwestycji służyć będzie na cele inwestycyjne przedsiębiorstwa, które ją akumuluje, a dopiero nadwyżka amortyzacji ponad ustalone w planie inwestycyjnym potrzeby tego przedsiębiorstwa może być przeznaczona na cele ogólne planu inwestycyjnego. Na te cele przeznaczają się całość funduszu amortyzacyjnego na inwestycje, jeżeli przedsiębiorstwo nie jest w danym roku w ogóle objęte planem inwestycyjnym.

XI. Przepisy końcowe.

§ 60. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

§ 61. Minister Finansów wyda w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przepisy szczegółowe, przewidziane w niniejszej uchwale.

Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może upoważnić właściwych ministrów do wydania przepisów szczegółowych, przewidzianych w niniejszej uchwale.

Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Obrony Narodowej określi w drodze zarządzenia sposób wykonania uchwały w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego określi w drodze zarządzenia sposób wykonania uchwały w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 62. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrem ustala w drodze zarządzenia zasady organizacji finansowej i systemu finansowego poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

631.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1950 r.

w sprawie wstępnych wytycznych do zasad Budżetu Państwa na rok 1951.

Dążąc do pełnego oparcia gospodarki finansowej Państwa na podstawach planowych Rada Ministrów postanawia przebudowę budżetu państwowego w kierunku:

a) nadania Budżetowi Państwa charakteru podstawowego planu finansowego gromadzenia środków i ich podziału na finansowanie gospodarki narodowej, potrzeb społecznych i kulturalnych ludności, wzmocnienia obronności Państwa oraz utrzymania administracji i organów wymiaru sprawiedliwości,

b) oparcia Budżetu Państwa w jego podstawowych elementach o wskaźniki narodowego planu gospodarczego,

c) podporządkowania Budżetowi Państwa planów finansowych poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej,

d) oparcia Budżetu Państwa o zasady centralizmu demokratycznego i jedności systemu budżetowego z najbardziej wszechstronnym uwzględnieniem inicjatywy władz terenowych.

Na rok 1951 Rada Ministrów ustala następujące podstawowe zasady opracowania i wykonania Budżetu Państwa:

I. Zakres i treść Budżetu Państwa.

1) Budżetem Państwa na rok 1951 zostanie objęty w zasadzie dotychczasowy zakres:

- a) budżetu państwowego na rok 1950,
- b) budżetów samorządu terytorialnego na rok 1950,
- c) budżetu ubezpieczeń społecznych,
- d) funduszu socjalnego przedsiębiorstw państwowych,
- e) rachunków wyrównawczych przedsiębiorstw.

2) Nadto Budżetem Państwa będą w zasadzie objęte dochody i wydatki:

- a) przedsiębiorstw, których charakter działalności uzasadnia uniezależnienie wydatków od dochodów,

b) przedsiębiorstw, podległych bezpośrednio resortom, a wykonujących wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, planowania, nadzoru lub kontroli w stosunku do podległych im przedsiębiorstw lub zakładów pracy,

c) organów zarządu przedsiębiorstw, podległych bezpośrednio resortom, a wykonujących wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, planowania, nadzoru lub kontroli,

d) organów zaopatrzenia,

e) centralnych laboratoriów,

f) przedsiębiorstw nieczynnych.

O włączeniu do Budżetu Państwa wymienionych przedsiębiorstw (zarówno całych grup jak i poszczególnych przedsiębiorstw) rozstrzyga Minister Finansów w porozumieniu z właściwym Ministrem i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3) Urzędy, instytucje i zakłady (jednostki budżetowe) powinny w zasadzie wchodzić do Budżetu Państwa pełnymi dochodami i wydatkami (budżetowanie brutto). Minister Finansów może zezwolić na włączenie poszczególnych instytucji i zakładów lub ich grup do Budżetu Państwa wpłatami lub dopłatami (budżetowanie netto):

4) Budżet Państwa dzieli się na:

- a) budżet centralny,
- b) budżety terenowe (wojewódzkie, powiatowe, miejskie i gminne).

Budżety terenowe niższego szczebla wchodzi pełnymi dochodami i wydatkami do budżetu wyższego szczebla.

II. Wytyczne podziału dochodów i wydatków między budżet centralny a budżety terenowe.

5) Budżety terenowe projektowane, uchwalane i wykonywane przez terenowe rady narodowe obejmują w zasadzie działalność następującą:

a) w zakresie gospodarki narodowej:

finansowanie organizacji i urzędów gospodarczych o znaczeniu lokalnym jak przemysł miejscowy, miejskie i powiatowe przedsiębiorstwa budowlane, przedsiębiorstwa miejskiego handlu detalicznego, gospodarka mieszkaniowa, przedsiębiorstwa i zakłady gospodarki komunalnej, gospodarka drogowa i rolna oraz melioracje o znaczeniu lokalnym;

b) w zakresie potrzeb społecznych i kulturalnych:

finansowanie przedszkoli, szkół podstawowych i średnich ogólnokształcących łącznie z pomocą dzieciom i młodzieży oraz higieną szkolną, oświatą dla dorosłych i walki z analfabetyzmem oraz bibliotek, archiwów i muzeów o znaczeniu lokalnym, amatorskiego ruchu artystycznego, upowszechniania teatrów i lokalnych ognisk artystycznych, finansowanie ośrodków kultury fizycznej i sportu, opieki społecznej nad dorosłymi w domach pracy przymusowej, ogniskach i zakładach opiekuńczych, publicznych zakładów służby zdrowia o znaczeniu lokalnym, ochrony macierzyństwa i walki z alkoholizmem;

c) w zakresie administracji:

wydatki na utrzymanie terenowych organów jednolitej władzy państwowej i pożarnictwa.

6) Działalność nie przekazana do finansowania budżetem terenowym, objęta będzie budżetem centralnym. W szczególności budżet centralny obejmie finansowanie przedsiębiorstw i zakładów o znaczeniu ogólnopństwowym, finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego, specjalnego i zawodowego, innych potrzeb społecznych i kulturalnych, mających znaczenie ogólnopństwowe jak sanatoria, przeciwgruźlicze szpitale i przychodnie psychiatryczne i specjalistyczne, narodowe muzea i biblioteki, archiwa akt państwowych, wydatki na renty i emerytury, przysposobienie zawodowe inwalidów wojennych i wojskowych, ponadto wydatki na obronę narodową i bezpieczeństwo, na wymiar sprawiedliwości, wydatki na utrzymanie centralnych władz państwowych, na obsługę długów państwowych, na finansowanie państwowych rezerw materiałowych oraz ogólną rezerwę budżetową.

7) Finansowanie inwestycji w części finansowanej przez budżet następować będzie z tego budżetu, z którym będą powiązane odnośne przedsiębiorstwa, urzędy, instytucje i zakłady.

Szczegółowe zasady ustali uchwała Rady Ministrów w sprawie trybu finansowania inwestycji.

8) Podział dochodów między budżet centralny a budżety terenowe powinien w zasadzie przewidywać:

- a) przekazanie budżetom terenowym całości dochodów z majątku znajdującego się w zarządzie terenowych rad narodowych, jak również niepodatkowych dochodów z przedsiębiorstw i jednostek budżetowych finansowanych z budżetów terenowych,

b) przekazanie budżetom terenowym dotychczasowych podatków komunalnych z wyjątkiem podatku gruntowego, jako podatków terenowych,

c) przekazanie budżetom terenowym udziału w podatkach: gruntowym oraz obrotowym i dochodowym, od wzbogacenia wojennego jak również odpowiednich udziałów w karach pieniężnych i grzywnach,

d) przekazanie budżetom terenowym całości wpływów z Państwowego Funduszu Ziemi oraz wpływów lokalnych Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej.

9) W związku z przepisami pkt. 8) wydatki budżetów terenowych będą równoważone dochodami własnymi, niedoborów budżetów według zróżniczkowanej skali w dochodach ogólnopaństwowych, planowe zaś niedobory wyrównane będą przez dotację z Funduszu Wyrównawczego budżetów terenowych, wchodzącego do budżetu centralnego.

10) Fundusz Wyrównawczy dla budżetów terenowych przewidywać będzie ponadto rezerwę na pokrycie ewent. niedoborów budżetów terenowych w tych przypadkach, gdy preliminowane w budżetach terenowych dochody nie osiągną — z przyczyn niezależnych od terenowych organów jednolitej władzy państwowej — kwot ustalonych w budżetach wzgl. gdy na budżety te zostało nałożone przez władze centralne nowe nieprzewidziane zadanie.

III. Układ Budżetu Państwa.

11) Po stronie wydatkowej układ Budżetu Państwa powinien:

a) wyodrębniać cele gospodarki socjalistycznej, a w szczególności cele przewidziane w Narodowym Planie Gospodarczym (układ przedmiotowy),

b) wskazywać jednostki organizacyjne i gospodarcze, którym zostało zlecone wykonanie tych zadań (układ podmiotowy).

Nadto należy wyodrębnić wydatki na płacę, emerytury, renty i inne wydatki stanowiące dochody pieniężne ludności.

12) Strona wydatkowa budżetu centralnego dzielić się będzie na grupy następujące:

- I. gospodarka narodowa,
- II. potrzeby socjalne i kulturalne,
- III. obrona narodowa,
- IV. administracja i wymiar sprawiedliwości,
- V. długi państwowe,
- VI. środki wyrównawcze, rezerwowe i inne.

13) Po stronie dochodowej układ Budżetu Państwa uwzględni podział na formy i źródła akumulacji środków finansowych.

14) Przedsiębiorstwa państwowe, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego, będą powiązane z Budżetem Państwa przez:

a) wpłaty podatkowe, wpłaty części zysku, nadwyżek środków obrotowych oraz różnic wyrównawczych (dodatnich),

b) finansowanie normatywnych środków obrotowych, inwestycji różnic wyrównawczych (ujemnych) oraz planowych strat.

Szczegółowe zasady powiązania z Budżetem Państwa przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego ustalać odrębne uchwały Rady Ministrów w sprawie zasad systemu finansowego przedsiębiorstw oraz w sprawie zasad finansowania środków obrotowych.

IV. Opracowanie Budżetu Państwa.

15) Budżet Państwa na rok 1951 opracowany będzie w ramach limitów wydatków i dochodów.

16) Wstępne limity wydatków ustali Rada Ministrów na wniosek Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Limity te będą opracowane:

a) w oparciu o wskaźniki narodowego planu gospodarczego (plan 6-letni) w postaci procentowych zmian w stosunku do r. 1950 w odniesieniu do podstawowych wskaźników wydatków, a w szczególności do potrzeb socjalnych i kulturalnych i finansowania gospodarki narodowej,

b) w oparciu o budżet państwowy na r. 1950 oraz o budżety na tenże okres innych jednostek wchodzących w skład Budżetu Państwa na r. 1951,

c) w ramach wstępnego szacunku akumulacji środków finansowych na r. 1951.

17) Na podstawie wstępnych limitów wydatków właściwe resorty opracują wnioski w sprawie kwotowych limi-

tów wydatków z podziałem rzeczowym i podziałem między budżet centralny i budżety terenowe. Na podstawie tych wniosków Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym P. K. P. G. przedkłada Radzie Ministrów i Radzie Państwa ostateczne limity kwotowe budżetu centralnego i poszczególnych budżetów terenowych województw.

18) Zasady szczegółowe opracowania Budżetu Państwa, a więc budżetu centralnego i budżetów terenowych oraz związane z tym obowiązki urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, określają noty budżetowe Ministra Finansów.

19) Wniesienie Budżetu Państwa na r. 1951 do Sejmu Ustawodawczego nastąpi w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r.

V. Wykonywanie Budżetu Państwa.

20) Wykonanie Budżetu Państwa będzie oparte na zasadzie jedności kasowej zarówno budżetu centralnego jak i każdego z poszczególnych budżetów terenowych.

21) Narodowy Bank Polski wykonuje obsługę kasową Budżetu Państwa (budżet centralny i budżety terenowe) oraz współdziała w kontroli wstępnej (kontrola formalno-rachunkowa i merytoryczna).

22) Gospodarka jednostek budżetowych zostanie oparta o zatwierdzone w określony sposób plany dochodów i wydatków poszczególnych jednostek.

23) Asygnowanie środków (kredytów) z Budżetu Państwa należy do organów odpowiedzialnych za dany od-cinek administracji lub gospodarki.

24) Terenowe organa finansowe kontrolują wykonanie zarówno budżetu centralnego (w zakresie zleconym) jak i budżetów terenowych na podstawie okresowych planów wykonania budżetów.

Nadto wykonanie budżetów terenowych podlega kontroli organów kontrolnych terenowych rad narodowych.

25) Organa kontrolno-rewizyjne Ministerstwa Finansów przeprowadzają kontrolę następną całości gospodarki finansowej Państwa, a w szczególności gospodarki budżetowej.

26) Wygoszparowane w r. 1950 i 1951 nadwyżki kasowe budżetów terenowych przeznaczają się na utworzenie rezerw kasowych poszczególnych budżetów, które podlegają zaplanowaniu w budżecie dochodów roku następnego.

VI. Przepisy wykonawcze.

27) W celu realizacji ustalonych wyżej zasad opracowania i wykonania Budżetu Państwa na r. 1951 Rada Ministrów zobowiązuje:

a) właściwych ministrów do ustalenia w porozumieniu z Przewodniczącym P. K. P. G. i Ministrem Finansów w terminie do dnia 20 kwietnia b. r. podziału poszczególnych jednostek budżetowych między budżet centralny i budżety terenowe poszczególnych szczebli;

b) właściwych ministrów do przedłożenia w terminie do dnia 20 kwietnia b. r. Ministrowi Finansów orientacyjnych danych procentowych odnoszących się do zmian zasadniczych wskaźników, które będą podstawą planowania limitów na r. 1951 (projekt planu 6-letniego), w stosunku do odpowiednich wskaźników, będących podstawą budżetu na rok 1950;

c) Ministra Finansów do przedłożenia Radzie Ministrów do dnia 20 kwietnia b. r. projektów:

- 1) zasad systemu finansowego przedsiębiorstw,
- 2) zasad finansowania środków obrotowych,
- 3) zasad finansowania inwestycji i kapitałnych remontów;

d) Ministra Finansów do przedłożenia w porozumieniu z Przewodniczącym P. K. P. G. Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 kwietnia b. r. limitów wstępnych Budżetu Państwa na r. 1951 w układzie rzeczowym i resortowym;

e) właściwych ministrów do opracowania w terminie do dnia 31 maja b. r. na podstawie limitów wstępnych projektów kwotowych limitów ostatecznych z podziałem między budżet centralny i budżety terenowe z uwzględnieniem układu rzeczowego;

f) Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym P. K. P. G. do przedłożenia Radzie Ministrów i Radzie Państwa w terminie do dnia 15 czerwca b. r. ostatecznych limitów kwotowych budżetu centralnego i poszczególnych budżetów terenowych województw;

g) Ministra Finansów w terminie do dnia 31 maja b. r. do wydania szczegółowej instrukcji (noty budżetowej) o zasadach i terminach opracowania preliminarza budżetu centralnego;

h) Ministra Finansów do przedłożenia Radzie Ministrów i Radzie Państwa w terminie do dnia 25 maja b. r. projektu uchwały w sprawie trybu układania projektów budżetów terenowych zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130);

i) Ministra Finansów do przedłożenia w terminie do dnia 31 maja b. r. szczegółowego projektu organizacji i zakresu działania terenowych organów finansowych;

j) Ministra Finansów do wydania w terminie do dnia 30 września b. r. przepisów rachunkowo-kasowych dla budżetu centralnego i budżetów terenowych;

k) Ministra Finansów do przedłożenia Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 1950 r. projektu ustawy o Funduszu Wyrównawczym dla budżetów terenowych zgodnie z art. 7 ust. 2 powołanej wyżej (pkt. h) ustawy; po uchwaleniu tego projektu przez Radę Ministrów Prezes Rady Ministrów przedłoży uchwałę Radzie Państwa do zatwierdzenia.

28) Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. w sprawie zasad systemu finansowego (Monitor Polski Nr 120, poz. 762) traci moc obowiązującą z chwilą wejścia w życie przepisów, wymienionych w pkt. 27 lit. c).

29) Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 17 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

632.

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r.

W wykonaniu uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. Dział III pkt. 4 (Monitor Polski Nr A-11, poz. 127), oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. Dział VI, pkt. 1 i 2 (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-15, poz. 158) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I.

1. Osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwach uspołecznionych, które w roku 1949 pracą swą w sposób szczególnie przyczyniły się do organizacji i wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymują nagrody pieniężne.

2. Na nagrody przeznaczają się sumę łączną 100 milionów złotych.

3. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15—75 tysięcy złotych na osobę.

4. Nagrody wypłacane będą w ciężar Funduszu Nagród i Prac Zleconych; w uzasadnionych przypadkach Minister Finansów wspólnie z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wskażą źródło pokrycia na sfinansowanie nagród.

5. Rozdzielnik nagród, przyznanych dla poszczególnych grup przedsiębiorstw do podziału pomiędzy wyróżnionych pracowników, zostanie ustalony odrębnie.

6. Kierownicy resortów (Ministrowie) dokonają podziału sum, ustalonych rozdzielnikiem, o którym mowa w pkt. 5, między przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe (Centralne Zarządy Przemysłu, Centralne Handlowe itd.), te zaś na poszczególne przedsiębiorstwa i zakłady; odnośnie do spółdzielni, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i centralnych spółdzielczo-państwowych podziału tego dokonują właściwi Ministrowie po zasięgnięciu opinii Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczego.

7. Dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) przyznają po zapoznaniu się z opinią Rady Zakładowej, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel z mocy niniejszej uchwały kwot.

8. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) uwzględnią przede wszystkim następujące osiągnięcia:

- wykonanie zadań oszczędnościowych poparte poprawą wskaźników ekonomiczno-technicznych,
- wkład pracy przejawiający się w wyszukiwaniu nowych kierunków i doskonalszych form dla zadań

oszczędnościowych, z wykazaniem własnej inicjatywy, lub z wykorzystaniem doświadczeń innych,

c) działalność zmierzającą do upowszechnienia systemu „O” i mobilizującą załogi do wykonania konkretnych zadań oszczędnościowych,

d) wprowadzenie skutecznej propagandy systemu „O” i pobudzanie aktywności załóg przez systematyczne informowanie ich o stanie wykonania zadań oszczędnościowych,

e) zaprowadzenie systematycznej kontroli wykonania zadań oszczędnościowych w trakcie ich realizacji,

f) wprowadzenie przejrzystej, odpowiednio udokumentowanej i terminowej sprawozdawczości oszczędnościowej, obejmującej wszystkie podległe jednostki.

9. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia oszczędnościowe; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

II.

10. Osoby, zatrudnione w administracji państwowej, bankach i instytucjach kredytowych, ubezpieczeniach społecznych, ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych oraz w organizacjach i instytucjach społecznych, które swą pracą w roku 1949 w sposób szczególnie przyczyniły się do wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymają nagrody pieniężne.

11. Na nagrody przeznaczają się łączną sumę zł 50.000.000.

12. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15.000.— do 75.000.— złotych.

13. Nagrody wypłacane będą z § 2b (Nagrody) w odpowiednich częściach i działach budżetu, na który to paragraf przełane będą odpowiednie sumy kredytów z części 31, Dz. 26, rozdz. 3, § 27.

14. Z globalnej sumy nagród przeznaczają się dla osób zatrudnionych:

- w administracji państwowej 40 mln. zł,
- w bankach i instytucjach kredytowych 4,5 mln. zł,
- w ubezpieczeniach społecznych 3,5 mln. zł,
- w ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych 0,6 mln. złotych,
- w instytucjach i organizacjach społecznych 1,4 mln. złotych.

15. Rozdział globalnej sumy nagród pomiędzy resorty dla osób, zatrudnionych w administracji państwowej zostanie ustalony odrębnie.

16. Kierownicy resortów dokonają pomiędzy podległe jednostki organizacyjne podziału sum, ustalonych na podstawie pkt. 15. Kierownicy poszczególnych jednostek przyznają po zapoznaniu się z opinią Związku Zawodowego, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel, z mocy niniejszej uchwały, kwot.

17. Podziału kwot dla instytucji, wymienionych w pkt. 14 lit. b) — c), dokonają:

- między poszczególne banki, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń rzeczowych i osobowych — Minister Finansów;
- między poszczególne instytucje i zakłady ubezpieczeń społecznych — Minister Pracy i Opieki Społecznej;
- między poszczególne resorty nadzorujące instytucje i organizacje społeczne — Prezes Rady Ministrów;
- między poszczególne nadzorowane instytucje i organizacje społeczne, w ramach kwot przydzielonych zgodnie z lit. c) tego punktu — kierownicy odnośnych resortów.

18. Kierownicy poszczególnych instytucji, zakładów i organizacji przyznają nagrody wyróżnionym pracownikom w sposób i w trybie, o którym mowa w pkt. 16 niniejszej uchwały.

19. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród, kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych uwzględnią przede wszystkim wytyczne, zamieszczone w pkt. 8 niniejszej uchwały, przy czym pod uwagę powinny być brane zarówno osiągnięcia na terenie danej jednostki organizacyjnej, jak również i wyniki działalności w odniesieniu do jednostek (urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw) podległych, względnie kontrolowanych.

20. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

III.

21. Sprawozdanie z przyznania nagród z mocy niniejszej uchwały złożą kierownicy resortów Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w terminie do dnia 15 maja 1950 r. z dołączeniem materiałów uzasadniających.